

صدایشگی میشل یو

میشل یو و ساندرا او در فیلم «شاگرد ببر» با یکدیگر همراه می‌شوند. این دو صدایشان را به دو شخصیت اصلی انیمیشن جدید شرکت کامپیوتری پیکسار قرض می‌دهند. کارلوس بیانا، کارگردانی این کمدی اکشن ماجراجویانه را به‌عهده دارد. فیلم‌نامه اقتباسی فیلم با نگاهی به داستان کودکان‌های به همین نام اثر لاورنس پاپ نوشته شده است. این داستان درباره بچه‌ای اهل سانفرانسیسکوست که ملاقاتش با ببری سخنگو، ماجراهایی می‌آفریند. /امپایر

استایلز جایگزین لایوف

هری استایلز که در اولین فیلمش «دانکرك» خوش درخشید، جایگزین شیلا لایوف در «نگران نباش عزیزم» شد. قبل از این کریس پاین و فلورنس پوگ برای بازی در دو نقش مهم دیگر این درام پرتنش انتخاب شده‌اند. الیویا وایلد، کارگردان فیلم است و داستان آن در صحرای کالیفرنیا در دهه ۵۰ میلادی اتفاق می‌افتد. تمرکز اصلی داستان روی جامعه‌ای اتوپیایی و آدم‌های درون آن است. /ورایتی

چهره خبرساز

بی‌قراری دواين جانسون برای «بلک آدام»

۵۰۰۰ سال قبل به‌دنبال عدالت و احیای آن بود، دستگیر و زندانی می‌شود. سال‌ها بعد، او با فرار از زندان تلاش خود برای اجرای عدالت را از سر می‌گیرد.
جانومه کولت سرا و طیفه کارگردانی بلک آدام را به‌عهده دارد. او این فیلم را برای نمایش عمومی در دسامبر ۲۰۲۲ آماده می‌کند و گفته امیدوار است بتواند کلید فیلمبرداری آن را تا قبل از فرارسیدن فصل زمستان پیش رو بزند. قبل از این قرار بود فیلم برای نمایش عمومی در دسامبر ۲۰۲۱ آماده شود. شرکت مستقل فیلمسازی نیولاین بلک آدام را با هزینه‌ای ۷۰ میلیون دلاری تهیه کند. از این اکشن فانتزی علمی - تخیلی به‌عنوان اسپین‌آفی بر اکشن ابرقهرمانانه «شزم» اسم برده می‌شود. شخصیت بلک آدام نقش کوتاهی در این فیلم داشت. بعد از موفقیت مالی شزم، تهیه‌کنندگان فیلم به فکر تولید فیلم مستقلی در رابطه با شخصیت بلک آدام افتادند. /هالیوود ریپورتر

«پلتفرم / سکو» در مرکز توجه منتقدان و تماشاگران کنجاو قرار گرفته است

سینمای اسپانیا همیشه فیلم‌هایی برای شوکه کردن تماشاگران داخلی و خارجی دارد و هر چند وقت یک‌بار، اثری غیرمتعارف و گیج‌کننده در معرض دید و قضاوت منتقدان و تماشاگران جدی قرار می‌دهد. «پلتفرم / سکو» نمونه‌تازه‌ای از این نوع فیلم‌هاست که داستان علمی - تخیلی خود را به زبانی دلهره‌آور و ترسناک تعریف می‌کند. با توجه به نام اسپانیایی فیلم، می‌توان آن را حفره هم معنی کرد که در ارتباط کامل با داستان آن قرار می‌گیرد. مکان اصلی که کل داستان در آن اتفاق می‌افتد، حفره نام دارد. حفره، زندانی عمودی و ۳۳۲ طبقه‌ای است که شاید در دنیای واقعی، نتوان مشاهده‌اش را پیدا کرد. این زندان عمودی از طبقه‌های مختلف تشکیل شده و هر طبقه فقط گنجایش دو نفر را دارد. (جمع ترکیب دو نفره زندانیان با تعداد طبقات، عدد ۶۶۶ را نشان می‌دهد که عدد معرفی‌کننده شیطان است) زندانیان هر طبقه مدت محکومیت خودشان را به صورت ماهانه و برحسب شانس، در یکی از این طبقات می‌گذارانند. سکویی در طول روز را بالا به پایین حرکت می‌کند. این سکو حامل غذا برای زندانیان بخت برگشته است. طبیعی است که بالادست‌نشینان بیشترین نفع را از سکوی غذا می‌برند. هر چه سکو به سمت پایین می‌رود، غذا کم‌تر شده و زندانیان طبقات پایینی مجبور به خوردن پس مانده‌های طبقات بالاتر هستند. از آنجا که سکوی غذا بیشتر از دو دقیقه در هر طبقه‌ای توقف نمی‌کند، غذا خوردن زندانیان هر طبقه به نوعی حالت تنازع بقا پدید می‌کند.

هر فردی که در طبقه پایین قرار دارد، اگر شانس با او همراهی کند و ماه بعد در طبقه بالاتر قرار بگیرد، تلاش می‌کند حرص و طمع بالانشینان سابق را جواب داده و با خوردن مقدار بیشتری غذا، از آنها انتقام بگیرد. این چرخه همین‌طور ادامه دارد و

کیکاووس زیاری

سینمای جهان

نمی‌توان پایانی برایش متصور شد. در چنین شرایطی، زنده ماندن به هر قیمتی حرف اول و آخر را می‌زند و امیدی به نجات هیچ‌یک از زندانیان نیست. گالدِر گازتِلو اوروتیا، کارگردان سکو؛ فیلمش را براساس داستانی از پدرو ریورو ساخت. زمانی که او طرح داستان را برای مدیران شبکه نتفلیکس تعریف کرد، آنها از شنیدن داستانی تااین حد عجیب و غریب شگفت‌زده شدند. اما از آنجا که هزینه تولید چندان‌ی نمی‌طلبید، حاضر به سرمایه‌گذاری روی آن شدند. سکو با وجود داستان غیرمتعارف خود، توانست جایزه انتخاب مردمی جشنواره بین‌المللی تورنتو را در سال گذشته از آن خود کند؛ برای اهل فن بسیار باعث تعجب و البته جالب توجه بود که فیلمی با مشخصات سکو بتواند تا این حد مورد توجه تماشاگران قرار گیرد. مدیران نتفلیکس فیلم را

سینمای خاص

سینمای مردم‌پسند همیشه از داستان‌های دم‌دست و ساده برای محصولات خود استفاده می‌کند، اما سینمای غیرمتعارف خودش را مقید به رعایت این نکته نمی‌داند. در فیلم‌های غیرمتعارف که معمولا تماشاگران خاص خود را دارد، داستان‌هایی تعریف می‌شود که معمولا سینمای عامه‌پسند سراغ آنها نمی‌رود. این داستان‌ها همیشه لایه‌هایی زیرین داشته و داستانهایی را در دل خود دارند که در ارتباط با داستان اصلی هستند و آنها را تکمیل می‌کنند. خود این داستان‌ها هم به طرح موضوعاتی جدی می‌پردازند و قصد بیان مشکلات و معضلات جامعه و مردم آن را دارند.

اما در همین سینمای غیرمتعارف گاهی اوقات فیلم‌هایی پیدا می‌شود که حتی برای قشر روشنفکر و تماشاجی خبره هم سنگین هستند و داستان‌هایی به‌شدت غریب و دور از ذهن را تعریف می‌کنند. نمونه‌های این فیلم‌ها البته بسیار کم هستند و دنباله‌رویی در بین هنرمندان ندارند. در سینمای غیرمتعارف ایران هم وضعیت همین‌گونه است. اواخر ده ۶۰هـ جشنواره فیلم فجر مرور بر آثار اندری تارکوفسکی و سرگئی پارajanوف را برگزار کرد، چند فیلمساز را تحت تأثیر خود قرار داد. فیلم‌هایی چون «نار و نی» هم ساخته شد، که به‌شدت وام‌دار کارهای این دو فیلمساز بود. اما تولید این‌گونه فیلم‌ها بسیار محدود بود و خیلی زود از مد افتاد.

منتقدان استنباط‌های زیادی از داستان سکو کرده‌اند و عقیده دارند فیلم به‌دنبال بحث کردن درباره تعداد زیادی از مشکلات و مصائب جامعه بشری است. به باور آنها، سکو استعاره‌های بسیار زیادی دارد و براساس آن حرف‌های زیادی مطرح می‌کند. در عین حال، گروهی از منتقدان بر این باور هستند که همین کلی‌گویی و بیان تعداد زیادی حرف و استعاره، مشکل فیلم است و تلاش برای گفتن بسیاری از مسائل، آن را مقیم می‌گذارد. با تماشای دوباره فیلم، تماشاجی متوجه می‌شود داستان فیلم به‌دنبال مطرح کردن موضوعاتی همچون حرص و طمع آدمی، تقابل سوسیالیسم و سرمایه‌داری، عصیان‌ علیه مظاهر پول‌پرستی، همدردی با رنگین‌پوستان، شورش علیه شیطان (که با عدد ۶۶۶ همراه است)، بازگشت به مذهب، مبارزه طبقاتی، جبرگرایی، تلاش برای ساخت آرمانشهر و... است. اما از آنجا که زمان یک فیلم سینمایی محدود است، کارگردان نمی‌تواند تمام حرف‌هایش را بزند و به نتیجه مطلوب

و مورد نظرش برسد. گالدِر گازتِلو اوروتیا، کارگردان فیلم پیام اصلی و محوری آن را این‌طور بیان می‌کند: «نسل بشر مجبور است به سمت تقسیم‌عادلانه رهاه برود تا خوشبخت شود.» او عقیده دارد داستان فیلمش به‌دنبال مکاشفه‌ای عمیق در روحيات و حالات آدمی در دوران چرخش‌های تند تاریخی و تغییرات سیاسی جامعه معاصر است و هم‌زمان به نقد هر دو سیستم سوسیالیستی و کاپیتالیسم می‌پردازد. با این وجود، برخی منتقدان به لحن تئاتری فیلم ایراد می‌گیرند. واقعیت این است که داستان فیلم، برگرفته از نمایشی تئاتری است. کارگردان برای این که لحن تئاتری نوشته و داستان را بگیرد و آن را مناسب فیلمی سینمایی کند، اکشن و تحرك شخصیت‌ها را بیشتر کرد و با استفاده از عناصر فیزیکی تلاش کرد این نقص را برطرف کند. البته خود کارگردان برگردان یک متن تئاتری به فیلم‌نامه‌ای سینمایی را، یک شکست سخت روحی و روانی عنوان کرده است.

شگفتی هفته

«سریع و خشن» در کهکشان!

آیا می‌توان باور کرد که داستان قسمت جدید مجموعه اکشن و ماجراجویانه «سریع و آتشی» سر از فضایی لایتناهی و کهکشان درمی‌آورد؟ ظاهراً باید باور کرد، حتی اگر تصور کردنش هم سخت باشد. خبرهایی که از داخل شرکت یونیورسال به گوش می‌رسد، حکایت از درستی این موضوع می‌کند. به این ترتیب، باید منتظر ماند و دید دومینیک تورتنو (وین دیزل) و دوستان عشق ماشین او قصد دارند چه نوع ماجراجویی را در دل کهکشان به راه بیندازند. مجموعه سریع و آتشی داستان گروهی از سارقان را تعریف می‌کند که با ماشین‌های سریع‌السير خود، در هر قسمت راهی یک ماجراجویی عجیب و غریب می‌شوند که یک سر آن اختصاص به مسابقات اتومبیلرانی دارد. حالا این که چطور می‌شود آدم‌هایی از این دست سر از فضای لایتناهی درآورند، نکته‌ای است که فیلم‌نامه‌نویسان قسمت جدید

انتقال «ایوان هنسن عزیز» از تئاتر به سینما

سرشناسی است که به جمع بازیگران پیوسته است. تعدادی از بازیگران نمایش صحنه‌ای ایوان هنسن عزیز هم، در نسخه سینمایی

یکی دیگر از نمایش‌های موزیکال بسیار موفق برادوی، تبدیل به فیلم سینمایی می‌شود. بعد از چند اقتباس سینمایی از نمایش‌های پربیننده تئاتری مرکز برادوی، حالا نوبت به «ایوان هنسن عزیز» رسیده که راه خود را به روی پرده سینما باز کند. شرکت یونیورسال تهیه‌کننده این اقتباس سینمایی است و آن را با هزینه‌ای ۴۵ میلیون دلاری جلوی دوربین می‌برد. استفان چپوسکی، کارگردانی فیلم را براساس فیلم‌نامه‌ای از استیون لونسون انجام می‌دهد. لونسون، نویسنده کتاب ایوان هنسن عزیز است که کار نگارش نمایش تئاتری و تبدیل این داستان برای اجرای صحنه‌ای را هم به‌عهده داشت. بعد از انتخاب ایمی آدامز و بن پلات برای بازی در دو نقش مهم فیلم، جولین مور دیگر چهره

تازه‌های تولید

استقبال خوبی نکنند و کارهایشان شکست تجاری بخورد. مدیران والت دیزنی اولین کسانی بودند که دست به تغییر زمان نمایش فیلم‌های بزرگ خود زدند. در حالی که قرار بود قسمت تازه اکشن کمیک‌استریپی «واندر وومن» برای دوم اکتبر راهی پرده سینماها شود، حالا خبر می‌رسد که بازم زمان نمایش عمومی آن به تعویق افتاده است.

دومین فیلم جدول گیشه، اکشن فانتزی «موتانت‌های جدید» با فروشی ۱/۵ میلیون دلاری است. این فیلم هم طی سه هفته نمایش عمومی توانسته ۷ میلیون دلار فروش کند. سومین فیلم جدول اکشن تازه‌واردی به نام «کافر» با فروشی زیر ۱/۷ میلیون دلار است. داستان این فیلم دلهره‌آور در اروپای شرقی رخ می‌دهد. /باکس آفیس

«انگاره»، صدرنشین، اما ناموفق!

رسیده‌است. فروش فیلم در بقیه کشورهای دنیا هم حدود ۲۱۵ میلیون دلار بوده است. فروش کلی جهانی ۲۵۰ میلیون دلاری فیلم، توانسته فقط رقم تولید و بازاریابی آن را تأمین کند. به گفته مدیران شرکت برادران وارنر که انگاره را تهیه کرده‌اند، فروش روزهای آینده آن در سینماهای جهان سود ناشی از تولید فیلم خواهد بود. از آنجا که استقبال تماشاگران از انگاره در حد انتظار اهالی هالیوود نبوده‌است، شرکت‌های بزرگ فیلمسازی دوباره به فکر جابه‌جایی زمان اکران عمومی محصولات پرنسروصدا و گران‌قیمت خود افتاده‌اند. از داخل این شرکت‌ها خبر می‌رسد که آنها نگران آن هستند که مردم از فیلم‌های آنها هم

«انگاره» درام دلهره‌آور و علمی - تخیلی کریستوفر نولان برای سومین هفته متوالی صدرنشین جدول هفتگی گیشه نمایش سینماهای آمریکای شمالی شد. فیلم این مقام را با فروشی ۵ میلیون دلاری از آن خود کرد. اکران عمومی اولین فیلم بزرگ و پر هزینه هالیوودی در آمریکا در شرایطی است که هنوز تعداد زیادی از سالن‌های نمایش در ایالت‌های بزرگ، اقدام به بازگشایی مجدد نکرده‌اند. سینماهای کالیفرنیا و نیویورک که بخش مهمی از فروش جدول گیشه را رقم می‌زنند، هنوز بسته هستند. فروش کلی سه هفته‌ای انگاره در آمریکای شمالی به رقم ۳۶ میلیون دلار